

200706918/1.

Datum uitspraak: 31 oktober 2007

**AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK**

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

de staatssecretaris van Justitie,
appellant,

tegen de uitspraak in zaak nrs. 07/33881 en 07/33879 van de
voorzieningenrechter van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats
Assen, van 21 september 2007 in het geding tussen:

en

appellant.

1. Procesverloop

Bij besluit van 30 augustus 2007 heeft appellant (hierna: de staatssecretaris) een aanvraag van [hierna: de vreemdeling] om hem een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd te verlenen afgewezen. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 21 september 2007, verzonden op dezelfde datum, heeft de voorzieningenrechter van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Assen (hierna: de voorzieningenrechter), voor zover thans van belang, het daartegen door de vreemdeling ingestelde beroep gegrond verklaard, dat besluit vernietigd en bepaald dat de staatssecretaris een nieuw besluit op de aanvraag neemt met inachtneming van hetgeen in de uitspraak is overwogen. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft de staatssecretaris bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 28 september 2007, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

De vreemdeling heeft een verweerschrift ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. In grief 1 klaagt de staatssecretaris dat de voorzieningenrechter ten onrechte heeft overwogen dat de door de vreemdeling overgelegde verklaring van het consulaat-generaal van Afghanistan, gedateerd 24 juli 2007, als nieuw feit kan worden aangemerkt. Hij betoogt daartoe dat niet valt in te zien dat de verklaring niet tijdens de eerdere procedure had kunnen worden ingebracht.

2.1.1. Zoals de Afdeling meermalen heeft overwogen (recent in de uitspraak van 20 april 2007 in zaak nr. 200700590/1; (www.raadvanstate.nl) moet, indien na een eerdere afwijzende beslissing een materieel vergelijkbare beslissing wordt genomen, voorshands worden aangenomen dat het in die uitspraak uiteengezette beoordelingskader in de weg staat aan een rechterlijke toetsing van dat besluit, als ware het een eerste afwijzing. Slechts indien en voor zover door de vreemdeling in de bestuurlijke fase nieuw gebleken feiten of veranderde omstandigheden zijn aangevoerd, dan wel uit het aldus door hem aangevoerde kan worden afgeleid dat zich een voor hem relevante wijziging van het recht voordoet, kunnen dat besluit, de motivering ervan en de wijze waarop het tot stand is gekomen door de bestuursrechter worden getoetst. Dit is slechts anders, indien zich bijzondere, op de individuele zaak betrekking hebbende, feiten en omstandigheden als bedoeld in overweging 45 van het arrest van het Europees Hof voor de Rechten van de Mens van 19 februari 1998 in zaak nr. 145/1996/764/965, tegen Nederland (JV 1998/45) voordoen.

2.1.2. Bij rechtens onaantastbaar besluit van 27 februari 2003 heeft de minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie een aan de vreemdeling

verleende verblijfsvergunning voor onbepaalde tijd ingetrokken, waarbij de vreemdeling artikel 1(F) van het Vluchtelingenverdrag is tegengeworpen.

2.1.3. De bovengenoemde verklaring van 24 juli 2007, waarin is vermeld dat de vreemdeling in Afghanistan geen misdaden als bedoeld in artikel 1(F) van het Vluchtelingenverdrag heeft begaan, is opgesteld na een door de vreemdeling aan het consulaat-generaal van Afghanistan gericht verzoek om een zodanige verklaring af te geven. Dat verzoek is blijkens het rapport van het nader gehoor van 29 augustus 2007 ongeveer tweeëneenhalve maand voor het indienen van de onderhavige aanvraag gedaan. Niet valt in te zien waarom de vreemdeling dit verzoek niet tijdens de procedure over de bovengenoemde intrekking heeft gedaan. Dat de vreemdeling voor het opstellen van de verklaring afhankelijk is van de Afghaanse autoriteiten, kan hieraan niet afdoen. Gelet hierop, heeft de voorzieningenrechter de voormelde verklaring ten onrechte als nieuw feit aangemerkt. De grief slaagt.

2.2. Het hoger beroep is kennelijk gegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden vernietigd. De tweede grief behoeft geen bespreking meer. Doende hetgeen de rechtbank zou behoren te doen, zal de Afdeling, gelet op hetgeen hiervoor is overwogen, het beroep tegen het besluit van 30 augustus 2007 alsnog ongegrond verklaren.

2.3. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

- I. verklaart het hoger beroep gegrond;
- II. vernietigt de uitspraak van de voorzieningenrechter van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Assen, van 21 september 2007 in zaak nr. 07/33879;
- III. verklaart het door de vreemdeling bij de rechtbank in die zaak ingestelde beroep ongegrond.

Aldus vastgesteld door mr. H.G. Lubberdink, Voorzitter, en mr. H. Troostwijk en mr. D. Roemers, Leden, in tegenwoordigheid van mr. W.S. van Helvoort, ambtenaar van Staat.

w.g. Lubberdink
Voorzitter

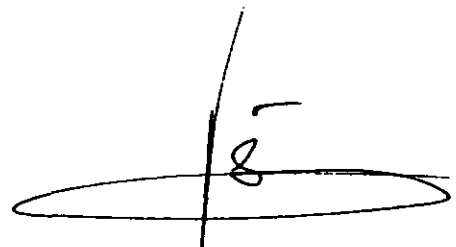
w.g. Van Helvoort
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 31 oktober 2007

361.

Verzonden: 31 oktober 2007

Voor eensluidend afschrift,
de Secretaris van de Raad van State,
voor deze,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' and 'S' intertwined, with a horizontal line crossing through them.

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

0592-339347

AESCHRIET

uitspraak

G KUB

RECHTBANK 's-GRAVENHAGE

Zitting houdende te Assen

Sector Bestuursrecht

Zaaknummers: Awb 07/33881 BEPTDN A S7 en Awb 07/33879 BEPTDN A S7

Uitspraak van de voorzieningenrechter op de voet van het bepaalde in titel 3 van
hoofdstuk 8 van de Algemene wet bestuursrecht (Awb) van 21 september 2007

inzake:

geboren
van Afghaanse nationaliteit,
IND-dossiernummer: 9809-21-8085,
V-nummer:
verzoeker,
gemachtigde: mr. J.W.J. Hopmans, advocaat te Groesbeek,

tegen:

de Staatssecretaris van Justitie

verweerder,

gemachtigde: mr. R. Jonkman,

ambtenaar bij de Immigratie- en Naturalisatiedienst van het Ministerie van Justitie. T ✓

IND lokatie:	Zwolle		
Dossiernr:			
UAD ontvangstdatum:			
Briefnr:			
IND ontvangst datum:	21 SEP 2007		
Registratie in INDIS:	naam m.d.w.	datum:	unit:
Invoer- controle:	naam m.d.w.	datum:	unit:

Procesverloop

Op 24 augustus 2007 heeft verzoeker een aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd als bedoeld in artikel 28 Vreemdelingenwet 2000 (Vw 2000) ingediend. Verweerder heeft bij beschikking van 30 augustus 2007 afwijzend op de aanvraag beslist. Aan verzoeker is medegedeeld dat hij de behandeling van het beroep niet in Nederland mag afwachten.

Bij beroepsschrift van 30 augustus 2007 heeft verzoeker beroep ingesteld tegen deze beschikking. Dit beroep is geregistreerd onder nummer Awb 07/33879.

Bij verzoekschrift van (eveneens) 30 augustus 2007 heeft verzoeker de voorzieningenrechter verzocht een voorlopige voorziening te treffen totdat op het beroep wordt beslist. Het verzoek is geregistreerd onder nummer Awb 07/33881.

Verweerder heeft de op de zaak betrekking hebbende stukken aan de voorzieningenrechter en de wederpartij gezonden.

De openbare behandeling van het verzoek om een voorlopige voorziening heeft plaatsgevonden op 14 september 2007. Verzoeker is daarbij verschenen, bijgestaan door zijn gemachtigde. Verweerder heeft zich doen vertegenwoordigen.

Zaaknummers: Awb 07/33381 BEPTDN A S7 en Awb 07/33879 BEPTDN A S7

2

Motivering

Feiten en standpunten van partijen

Verzoeker heeft voor de eerste maal op 22 september 1998 een aanvraag om toelating als vluchteling gedaan. Bij beschikking van 19 april 1999 heeft verweerder deze aanvraag niet ingewilligd wegens de kennelijke ongegrondheid daarvan en ambtshalve beslist aan verzoeker geen vergunning tot verblijf op grond van klemmende redenen van humanitaire aard te verlenen. Wel is besloten verzoeker in het bezit te stellen van een voorwaardelijke vergunning tot verblijf. Verzoeker heeft daartegen bezwaar gemaakt. Bij beschikking van 14 november 2002 heeft verweerder dit bezwaar niet-ontvankelijk verklaard.

Per 1 april 2001 is verzoeker een verblijfsvergunning asiel voor onbepaalde tijd als bedoeld in artikel 33 Vw 2000 verleend. Bij beschikking van 27 februari 2003 heeft verweerder de aan verzoeker verleende verblijfsvergunning voor onbepaalde tijd op grond van artikel 35, eerste lid, aanhef en onder a, Vw 2000 ingetrokken. Op 20 maart 2003 heeft verzoeker beroep ingesteld tegen dit besluit. Bij uitspraak van deze rechtbank, nevenzittingsplaats Arnhem, van 2 augustus 2004 met registratienummer Awb 03/17723 is het beroep gegrond verklaard en het bestreden besluit vernietigd. Verweerder heeft hiertegen op 31 augustus 2004 hoger beroep ingesteld. Bij uitspraak van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State (verder: de Afdeling) van 8 februari 2005 met nummer 200407329/1 is het hoger beroep gegrond verklaard en de aangevallen uitspraak vernietigd en de zaak terugverwezen naar de rechtbank. Bij uitspraak van deze rechtbank, nevenzittingsplaats Arnhem, van 1 augustus 2005 met registratienummer Awb 05/6626 is het beroep ongegrond verklaard. Verzoeker heeft hiertegen op 29 augustus 2005 hoger beroep ingesteld. Bij uitspraak van de Afdeling van 21 december 2005 met nummer 200507590/1 is de aangevallen uitspraak bevestigd.

Op 7 juni 2007 heeft verzoeker voor de tweede maal een aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd als bedoeld in artikel 28 Vw 2000 ingediend. Bij beschikking van 13 juni 2007 heeft verweerder deze aanvraag afgewezen. Verzoeker heeft daartegen op 13 juni 2007 beroep ingesteld. Bij uitspraak van (de voorzieningenrechter van) deze rechtbank, nevenzittingsplaats Zwolle, van 11 juli 2007 met registratienummers Awb 07/24444 en Awb 07/24443 is het verzoek tot het treffen van een voorlopige voorziening afgewezen en het beroep ongegrond verklaard.

Verzoeker heeft op 24 augustus 2007 voor de derde maal een aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning asiel ingediend ter ondersteuning waarvan een schriftelijke verklaring met reçu van het Consulaat-Generaal van de Islamitische Republiek van Afghanistan in Den Haag, gedateerd 24 juli 2007 en opgesteld in de Engelse taal (zonder vertaling), is overgelegd. Verzoeker wil met dit document aantonen nimmer misdaden tegen de menselijkheid in zijn land van herkomst te hebben begaan. Voorts vreest hij bij terugkeer naar Afghanistan problemen te zullen ondervinden van de zijde van de familie die hem beschuldigen van de dood van een broer alsmede van de zijde van de in Afghanistan heersende Pashtun. Verder wil verzoeker in Nederland verblijven omdat hij hier een gezin en kinderen heeft.

Verweerder heeft de aanvraag afgewezen, omdat het door verzoeker overgelegde document en de door hem afgelegde verklaringen niet als nieuwe feiten dan wel veranderde omstandigheden als bedoeld in artikel 4:6 Awb worden aangemerkt. Volgens verweerder is het asielverzoek van verzoeker voor wat betreft zijn gestelde officiersfunctie bij de Khad/Wad geloofwaardig bevonden en is verzoeker destijds artikel 1(F) van het Vluchtelingenverdrag (hierna: artikel 1(F)) terechttégengeworpen. Het thans overgelegde document en de verklaringen van verzoeker zijn niet afdoende voor een herziening van de beslissing van 27 februari 2003, welke reeds in rechte vast staat.

Zaaknummers: Awb 07/33381 BEPTDN A S7 en Awb 07/33879 BEPTDN A S7

3

Verweerder stelt dat de overgelegde verklaring - hoewel deze blijkens het proces-verbaal van de Koninklijke Marechaussee d.d. 28 augustus 2007 met een aan zekerheid grenzende waarschijnlijkheid echt is - niet als een novum in de zin van artikel 4:6 Awb kan worden aangemerkt, omdat verzoeker dit document eerder had kunnen en moeten inbrengen nu hij dit op eigen verzoek heeft verkregen. Voorts is de verklaring niet voldoende concreet en feitelijk voor de conclusie dat artikel 1F niet toepasselijk zou zijn. Uit het document blijkt niet of er werkelijk, en zo ja, hoe en door wie gedegen onderzoek is verricht naar het verleden en de werkzaamheden van verzoeker. Uit het document kan ook niet worden opgemaakt naar welke (strafbare) feiten in zijn land van herkomst onderzoek is gedaan. Daarbij is van belang dat uit het algemeen ambtsbericht over Afghanistan van januari 2007 is gebleken dat de mensenrechtenschendingen, die tijdens het communistische regime plaatsvonden, niet systematisch zijn geregistreerd of structureel zijn gearchiveerd. Gelet op artikel 31 Vw 2000 is het volgens verweerder aan verzoeker om het dossier van het gestelde onderzoek in de onderhavige procedure te overleggen.

De (overige) verklaringen van verzoeker (aangaande de geselde eerwraak) zijn niet nader onderbouwd met concrete aanwijzingen, dan wel enkel gebaseerd op vermoedens, zodat ook in dit geval geen sprake is van rechtens relevante nova.

Derhalve bestaat er geen aanleiding de aanvraag inhoudelijk te beoordelen op inwilligbaarheid. Onder verwijzing naar de eerdere afwijzende beschikking is de aanvraag afgewezen.

Verzoeker stelt zich op het standpunt dat zijn aanvraag ten onrechte in de aanmeldcentrum-procedure (AC-procedure) is afgedaan en dat er sprake is van voldoende gebleken nieuwe feiten en/of veranderde omstandigheden.

Volgens verzoeker heeft hij zich tal van inspanningen getroost om te bewijzen dat hij geen misdrijven als bedoeld in artikel 1F heeft begaan. In de loop der tijd heeft verzoeker tal van keren contact opgenomen met de Afghaanse ambassade, hetgeen uiteindelijk heeft geleid tot een nader individueel onderzoek door de Afghaanse autoriteiten in het land van herkomst. Volgens verzoeker wordt hem ten onrechte tegengeworpen dat hij de schriftelijke verklaring niet eerder heeft ingebracht nu hij geen enkele invloed daarop heeft gehad.

Verzoeker is van mening dat het document voldoende moet worden geacht voor herziening van de zogenaamde 1F-beslissing althans dat dit document tot een concreet nader onderzoek noopt in de vorm van een individueel ambtsbericht. Immers verzoeker wordt louter op grond van de algemene ambtsberichten geacht zich schuldig te hebben gemaakt aan mensenrechtenschendingen zulkas omdat hij de rang van (onder)officier bij de Khad/Wad heeft gehad. Concreet nader onderzoek naar de persoon van verzoeker heeft echter nimmer plaatsgevonden. De overgelegde verklaring is een concrete wederlegging van de ambtsberichten voor zover het de persoon van verzoeker betreft. Verweerder kan op gemakkelijke wijze meer concrete informatie van de Afghaanse ambassade verkrijgen.

Ondanks het bepaalde in artikel 31 Vw 2000 ligt het volgens verzoeker in de rede dat verweerder nader onderzoek instelt en een individueel ambtsbericht opstelt.

Verzoeker is tevens van mening dat hij bij gedwongen terugkeer naar zijn land van herkomst een risico loopt om slachtoffer te worden van een schending van artikel 3 van het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden (EVRM). Immers het is algemeen bekend dat de veiligheids situatie in Afghanistan nog steeds zeer zorgwekkend is en dat er nog dagelijks mensen het slachtoffer worden van de Taliban. Ook verzoeker loopt dit risico en de kans dat hij daadwerkelijk gedood zal worden is uitermate groot. Zo heeft hij (ook) te duchten voor represaille maatregelen van zijn voormalige schoonfamilie (eerwraak).

Zaaknummers: Awb 07/33681 BEPTDN A S7 en Awb 07/33879 BEPTDN A S7

4

Beoordeling van het verzoek

Ingevolge artikel 8:81, eerste lid, Awb kan de voorzieningenrechter van de rechtbank die bevoegd is of kan worden in de hoofdzaak, indien tegen het besluit bij de rechtbank beroep is ingesteld dan wel, voorafgaand aan een mogelijk beroep bij de rechtbank bezwaar is gemaakt of administratief beroep is ingesteld, op verzoek een voorlopige voorziening treffen indien onverwijld spoed, gelet op de betrokken belangen, dat vereist.

Op grond van artikel 8:86 Awb heeft de voorzieningenrechter na behandeling ter zitting van het verzoek om een voorlopige voorziening de bevoegdheid om, indien hij van oordeel is dat nader onderzoek redelijkerwijs niet kan bijdragen aan de beoordeling van de zaak, onmiddellijk uitspraak te doen in de hoofdzaak. Partijen zijn tijdig op deze bevoegdheid gewezen.

Artikel 4:6 Awb bepaalt dat, indien na een geheel of gedeeltelijk afwijzende beschikking een nieuwe aanvraag is gedaan, de aanvrager is gehouden nieuw gebleken feiten of veranderde omstandigheden te melden. Indien daarvan geen sprake is, kan het bestuursorgaan de aanvraag afwijzen onder verwijzing naar zijn eerdere afwijzende beschikking.

Gelet op vaste jurisprudentie van de Afdeling moet de rechter, ter bepaling van de omvang van de door hem te verrichten beoordeling in dit geval, direct treden in de vraag of aan de aanvraag nieuw gebleken feiten of veranderde omstandigheden ten grondslag zijn gelegd. Daaronder moeten worden begrepen feiten of omstandigheden die zijn voorgevallen na het nemen van het eerdere besluit of die niet vóór het nemen van dat besluit konden en derhalve, gelet op artikel 31, eerste lid, Vw 2000, behoorden te worden aangevoerd, alsmede bewijsstukken van reeds eerder aangevoerde feiten of omstandigheden die niet vóór het nemen van het eerdere besluit konden en derhalve, gelet op laatstgenoemde bepaling, behoorden te worden overgelegd. Is hieraan voldaan, dan is niettemin geen sprake van nieuw gebleken feiten of veranderde omstandigheden die een hernieuwde rechterlijke beoordeling rechtvaardigen, indien op voorhand uitgesloten is dat hetgeen alsnog is aangevoerd of overgelegd kan afdoen aan het eerdere besluit en de overwegingen waarop dat rust.

Vooropgesteld moet worden dat met voornoemde uitspraak van deze rechtbank, neven-zittingsplaats Arnhem, van 1 augustus 2005, bevestigd door de Afdeling op 21 december 2005, het besluit in rechte is komen vast te staan dat verzoeker niet in aanmerking komt voor een asielgerelateerde verblijfsvergunning. De aanvraag van 24 augustus 2007, die aan de bestreden beschikking ten grondslag ligt, moet derhalve worden aangemerkt als een herhaalde aanvraag als bedoeld in artikel 4:6, eerste lid, Awb.

Nu sprake is van een herhaalde aanvraag, dient de rechtbank ambtshalve - los van een eventuele inhoudelijke beoordeling van de aanvraag in het bestreden besluit - te bezien of sprake is van nieuw gebleken feiten of veranderde omstandigheden als bedoeld in artikel 4:6 Awb. In dit verband wordt vastgesteld dat verzoeker onder meer een beroep heeft gedaan op een brief van het Consulaat-Generaal van de Islamitische Republiek van Afghanistan in Nederland/Den Haag van 24 juli 2007 met kenmerk REF-346- gericht aan: "to whom is may concern". In deze brief bevestigt het consulaat-generaal - onder verwijzing naar de brief no. 1576 gedateerd 28-4-1386 locale kalender 2007 - op verzoek van het consulaat-departement van het ministerie van Buitenlandse Zaken van de Islamitische Republiek van Afghanistan te Kaboel dat mr. geboren te
Afghanistan van Afghaanse nationaliteit is en de zoon van en geen
misdaden tegen de menselijkheid heeft gepleegd gedurende zijn dienst in Afghanistan.

Zaaknummers: Awb 07/33881 BEPTDN A S7 en Awb 07/33879 BEPTDN A S7

5

Verzoeker heeft zich op het standpunt gesteld dat de betreffende verklaring voor verweerder aanleiding had behoren te vormen opnieuw te beoordelen of de toepassing van artikel 1(F) nog wel aanvaardbaar is te achten.

Verweerder stelt zich op het standpunt dat het door verzoeker overgelegde document en de door hem afgelegde verklaringen niet afdoende zijn voor een herziening van de beslissing die reeds in rechte vast staat vanwege de omstandigheid dat verzoeker het document niet eerder heeft overgelegd en - subsidiair - vanwege de inhoud daarvan.

Naar het oordeel van de voorzieningenrechter kan niet worden gesteld dat het document geen nieuw feit is omdat het eerder had moeten worden overgelegd. Voor het verkrijgen van een dergelijk document is de medewerking van de Afghaanse autoriteiten vereist. Nu het document dateert van 24 juli 2007 en derhalve van na de uitspraak van 11 juli 2007 is het document tijdig ingebracht.

Het geschil spitst zich toe op de vraag of op voorhand is uitgesloten dat deze verklaring kan afdoen aan het standpunt van verweerder zoals weergegeven in het (intrekkings)besluit van 27 februari 2003. De voorzieningenrechter beantwoordt die vraag, anders dan verweerder, ontkennend. Hij is van oordeel dat het belang van de verklaring voor de toepassing van artikel 1(F) niet op voorhand kan worden ontkend en dat derhalve niet op voorhand valt uit te sluiten dat deze verklaring kan afdoen aan het besluit van 27 februari 2003 en de overwegingen waarop dat rust (o.a. ambtsbericht over de veiligheidsdiensten in communistisch Afghanistan van 29 februari 2000).

Het is immers mogelijk dat het onderzoek, dat aan het document ten grondslag ligt, aanknopingspunten of zelfs bewijzen heeft opgeleverd die deze conclusie van verweerder over de toepasselijkheid van artikel 1(F) weerspreken of daaraan ernstig afbreuk doen. Weliswaar blijkt uit het document niet of er werkelijk, en zo ja, hoe en door wie het onderzoek is verricht naar het verleden en de werkzaamheden van verzoeker in Afghanistan en kan uit het document ook niet worden opgemaakt naar welke (strafbare) feiten in zijn land van herkomst onderzoek is gedaan, echter vooralsnog kan niet gezegd worden dat het document en het daaraan ten grondslag liggende onderzoek niet kunnen afdoen aan hetgeen reeds in rechte vaststaat.

Gelet hierop alsmede op het feit dat de verklaring van het consulaat-generaal van de Islamitische Republiek van Afghanistan in Den Haag van 24 juli 2007 door verweerder als authentiek wordt aangemerkt, is de voorzieningenrechter van oordeel dat dit document ten onrechte op de door verweerder gehanteerde gronden niet als novum is aangemerkt. Verzoeker heeft aangegeven dat de ambassade geen nadere informatie aan hemzelf wilde verstrekken. Het had op de weg van verweerder gelegen zich tot de Afghaanse autoriteiten in Nederland te wenden voor het verkrijgen van nadere informatie omtrent de vraag of zij inderdaad niet bereid waren het onderliggende onderzoeksdossier aan verzoeker te overleggen en zo ja of verweerder in dat geval kan bezien op basis van welk onderzoek de conclusies in de verklaring zijn gebaseerd.

Verweerder heeft de verklaring dan ook ten onrechte niet als novum aangemerkt en heeft niet kunnen besluiten de aanvraag zonder nader onderzoek in de aanmeldcentrum-procedure af te doen. Omdat nader onderzoek niet tot een andere uitkomst zal leiden, verklaart de voorzieningenrechter, met toepassing van artikel 8:86 Awb, het beroep gegrond en vernietigt het bestreden besluit. Verweerder dient een nieuw besluit te nemen met inachtneming van deze uitspraak.

Hetgeen overigens in beroep is aangevoerd, waaronder het gemotiveerde beroep op artikel 3 EVRM, kan dan ook onbesproken blijven.

0592 339347

Zaaknummers: Awb 07/33881 BEPTDN A 57 en Awb 07/33879 BEPTDN A 57

6

Nu het beroep gegrond wordt verklaard, heeft verzoeker belang bij het treffen van een voorlopige voorziening hangende dit beroep. Het verzoek tot het treffen van een voorlopige voorziening dient gelet op het voorgaande te worden toegewezen.

Nu het beroep gegrond is verklaard, ziet de voorzieningenrechter aanleiding voor veroordeling van verweerder in de kosten die verzoeker in verband met de behandeling van het verzoek en het beroep redelijkerwijs heeft moeten maken.

Beslist wordt als volgt.

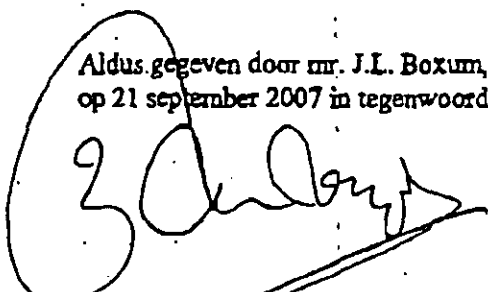
Beslissing

De voorzieningenrechter:

- wijst het verzoek om een voorlopige voorziening, bekend onder zaaknummer Awb 07/33881, toe;
- gebiedt verweerder om zich te onthouden van iedere maatregel tot verwijdering of uitzetting buiten het grondgebied van Nederland van verzoeker en van voorbereidingen tot zodanige maatregelen, totdat vier weken zijn verstreken nadat de beslissing op de beroepschrift is bekend gemaakt;
- verklaart het beroep, bekend onder zaaknummer Awb 07/33879, gegrond;
- vernietigt het bestreden besluit;
- bepaalt dat verweerder een nieuw besluit neemt met inachtneming van deze uitspraak;
- veroordeelt verweerder in de proceskosten, begroot op € 966,- en wijst de staat der Nederlanden als (de) rechtspersoon aan om deze kosten aan verzoeker te voldoen.

Partijen kunnen tegen deze uitspraak ten aanzien van het gedeelte waarin op het beroep is beslist, binnen een week na de datum van verzending van deze uitspraak hoger beroep instellen bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State, onder vermelding van "hoger beroep vreemdelingenzaken", postbus 16113, 2500 BC te 's-Gravenhage. Naast de vereisten waaraan het beroepschrift moet voldoen op grond van artikel 6:5 Awb (zoals het overleggen van een afschrift van deze uitspraak) dient het beroepschrift ingevolge artikel 85, eerste lid, Vw 2000 één of meer grieven te bevatten. Artikel 6:6 Awb (herstel verzuim) is niet van toepassing.

Aldus gegeven door mr. J.L. Boxum, voorzieningenrechter, en in het openbaar uitgesproken op 21 september 2007 in tegenwoordigheid van B. de Vogel, griffier.

Afschrift verzonden op: 21 SEP 2007

VOR AFSCHRIJF CONFORM
IN KRIJFT VAN DE

Immigratie- en Naturalisatiedienst

Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State
Vreemdelingenzaken
Postbus 20019
2500 EA 's-GRAVENHAGE

RAAD VAN STATE
INGEKOMEN

28 SEP 2007

ZAAK NR.

AAN:

BEHANDELD: DD: PAR:

Hoger beroepschrift

vreemdelingenzaken

Van:
de Staatssecretaris van Justitie
te 's-Gravenhage
appellant:
gemachtigde: mr. A.H. Straatman
ambtenaar ten departemente

Tegen:
de uitspraak van de voorzieningenrechtet 's-Gravenhage, zitting houdende te Assen
van 21 september 2007
met kenmerk Awb 07/33879

Inzake:

met IND-kenmerk 9809-21-8085
aan te duiden als verweerder
gemachtigde: mr. J.W.J. Hopmans
advocaat te Groesbeek

Procesverantwoordiging
Zwolle
Zuiderzeelaan 43-51
8017 JV Zwolle

Postbus 40052
8004 DB Zwolle

mr. R. Jonkman
036-8886509

1 Inleiding

De Staatssecretaris komt in hoger beroep van de uitspraak van de voorzieningenrechter van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Assen, van 21 september 2007, verzonden op dezelfde datum, met kenmerk Awb 07/33879 (*productie 1*), in welke zaak de voorzieningenrechter het beroep tegen de beschikking van 30 augustus 2007 gegrond heeft verklaard, deze beschikking heeft vernietigd, de Staatssecretaris heeft opgedragen om met inachtneming van de uitspraak een nieuw besluit te nemen op de aanvraag en de Staatssecretaris in de proceskosten heeft veroordeeld.

2 Achtergronden

- 2.1 Op 22 september 1998 heeft verweerder een aanvraag om toelating als vluchteling ingediend. Bij besluit van 19 april 1999 is aan verweerder een voorwaardelijke vergunning tot verblijf verleend, welke vergunning per 1 april 2001 van rechtswege is omgezet in een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd als bedoeld in artikel 28, eerste lid, Vw 2000. Bij besluit van de Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie van 27 februari 2002 is de verblijfsvergunning op grond van artikel 35, eerste lid, aanhef en onder a, ingetrokken. Bij uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, zittingsplaats Arnhem, van 2 augustus 2004 is door verweerder het tegen dit besluit ingediende beroep gegrond verklaard. Het door de Minister tegen deze uitspraak ingediende hoger beroep is bij uitspraak van uw Afdeling van 8 februari 2005, kenmerk 200407329/1, gegrond verklaard en terugverwezen naar de rechtbank. Het beroep is vervolgens bij uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, zittingsplaats Arnhem van 1 augustus 2005 ongegrond verklaard. Bij uitspraak van 21 december 2005, kenmerk 200507590/1, heeft uw Afdeling het tegen de uitspraak van 1 augustus 2005 ingestelde hoger beroep kennelijk ongegrond verklaard.
- 2.2 Op 30 januari 2006 heeft verweerder een aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd als bedoeld in artikel 14 Vw 2000 ingediend. Bij besluit van 13 juni 2007 heeft de Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie deze aanvraag afgewezen. Bij uitspraak van de voorzieningenrechter van de rechtbank 's-Gravenhage, zittingsplaats Arnhem, van 6 december 2006 is het door verweerder tegen dit besluit ingediende bezwaar ongegrond verklaard.
- 2.3 Op 7 juni 2007 heeft verweerder een aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd als bedoeld in artikel 28, eerste lid, Vw 2000 ingediend. Bij besluit van 13 juni 2007 heeft de Staatssecretaris deze aanvraag afgewezen. Bij uitspraak van de voorzieningenrechter van de rechtbank 's-Gravenhage, zittingsplaats Zwolle, van 11 juli 2007 is het tegen dit besluit ingediende beroep ongegrond verklaard.
- 2.4 Op 24 augustus 2007 heeft verweerder opnieuw een aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd als bedoeld in artikel 28, eerste lid, Vw 2000 ingediend.
- 2.5 Bij besluit van 30 augustus 2007 heeft de Staatssecretaris deze aanvraag afgewezen.
- 2.3 Bij thans bestreden uitspraak heeft de voorzieningenrechter het daartegen door verweerder ingestelde beroep gegrond verklaard.

3 Grieven

Grief 1

3.1 Ten onrechte overweegt de voorzieningenrechter op pagina 5 van de bestreden uitspraak.

"Naar het oordeel van de voorzieningenrechter kan niet worden gesteld dat het document geen nieuw feit is omdat het eerder had moeten worden overgelegd. Voor het verkrijgen van een dergelijk document is de medewerking van de Afghaanse autoriteiten vereist. Nu het document dateert van 24 juli 2007 en derhalve van na de uitspraak van 11 juli 2007 is het document tijdig ingebracht."

Grief 2

3.2 Ten onrechte overweegt de voorzieningenrechter op pagina 5 van de bestreden uitspraak:

"Het geschil spitst zich toe op de vraag of op voorhand is uitgesloten dat deze verklaring kan afdoen aan het standpunt van verweerder zoals weergegeven in het (intrekkings)besluit van 27 februari 2003. De voorzieningenrechter beantwoordt die vraag, anders dan verweerder, ontkennend. Hij is van oordeel dat het belang van de verklaring voor de toepassing van artikel 1(F) niet op voorhand kan worden ontkend en dat derhalve niet op voorhand valt uit te sluiten dat deze verklaring kan afdoen aan het besluit van 27 februari 2003 en de overwegingen waarop dat rust (o.a. ambtsbericht over de veiligheidsdiensten in communistisch.. Afghanistan van 29 februari 2000). Het is immers mogelijk dat het onderzoek, dat aan het document ten grondslag ligt, aanknopingspunten en zelfs bewijzen heeft opgeleverd die deze conclusie van verweerder over de toepasselijkheid van artikel 1(F) weerspreken of daaraan ernstig afbreuk doen. Weliswaar blijkt uit het document niet of er werkelijk en zo ja, hoe en door wie het onderzoek is verricht naar het verleden en de werkzaamheden van verzoeker in Afghanistan en kan uit het document ook niet worden opgemaakt naar welke (strafbare) feiten in het land van herkomst onderzoek is gedaan, echter vooralsnog kan niet gezegd worden dat het document en het daaraan ten grondslag liggende onderzoek niet kunnen afdoen aan hetgeen reeds in rechte vaststaat.

Gelet hierop alsmede op het feit dat de verklaring van het consulaat-generaal van de Islamitische Republiek van Afghanistan in Den Haag van 24 juli 2007 door verweerder als authentiek wordt aangemerkt, is de voorzieningenrechter van oordeel dat dit document ten onrechte op de door verweerder gehanteerde gronden niet als novum is aangemerkt. Verzoeker heeft aangegeven dat de ambassade geen nadere informatie aan hemzelf wilde verstrekken. Het had op de weg van verweerder gelegen zich tot de Afghaanse autoriteiten in Nederland te wenden voor het verkrijgen van nadere informatie omtrent de vraag of zij inderdaad niet bereid waren het onderliggende onderzoeksdossier aan verzoeker te overleggen en zo ja of verweerder in dat geval kan bezien op basis van welk onderzoek de conclusies in de verklaring zijn gebaseerd.

Verweerder heeft de verklaring dan ook ten onrechte niet als novum aangemerkt en heeft niet kunnen besluiten de aanvraag zonder nader onderzoek in de aanmeldcentrum-procedure af te doen. Omdat nader onderzoek niet tot een andere uitkomst zal leiden, verklaart de voorzieningenrechter, met toepassing van artikel 8:86 Awb, het beroep gegrond en vernietigt het bestreden besluit. Verweerder dient een nieuw besluit te nemen met inachtneming van deze uitspraak."

3.3. Op de hiervoor genoemde en bestreden overwegingen van de rechtbank berusten de hierop volgende rechtsoverwegingen op pagina 5 en 6. Gegrondbevinding van de hiervoor geformuleerde grieven tast ook de geldigheid van deze rechtsoverwegingen aan.

4 Toelichting op de grieven

Ad grief 1 en 2

4.1 Gelet op de samenhang worden de grieven worden deze hierna gezamenlijk en in onderling verband toegelicht.

4.2 Artikel 4:6 Awb is een nationale procedure-regel van openbare orde, die op de aanvrager de verplichting legt om nieuw gebleken feiten of veranderde omstandigheden te vermelden, indien na een geheel of gedeeltelijk afwijzende beschikking een nieuwe aanvraag wordt gedaan (lid 1), zulks op straffe dat het bestuursorgaan de aanvraag zonder toepassing te geven aan artikel 4:5 Awb kan afwijzen, onder verwijzing naar zijn eerdere afwijzende beschikking (lid 2).

Zie:

- AbRS, 24 juni 2003, 200301315/1 (JV 2005/355).
- AbRS, 19 mei 2004, 200300846/1 (JV 2004/313).

4.3 Artikel 4:6 van de Awb geeft niet alleen voor de bestuurlijke besluitvorming, maar ook voor de rechtspraak invulling aan het algemene rechtsbeginsel, volgens hetwelk niet meermalen wordt geoordeeld over eenzelfde zaak (ne bis in idem): buiten de aanwending van ingevolge de wet openstaande rechtsmiddelen, kan eenzelfde geschil niet ten tweede male aan de rechter worden voorgelegd. De regels inzake de toegang tot de rechter staan niet ter vrije beschikking van partijen, maar zijn van openbare orde. Immers, artikel 8:1 Awb, gelezen in verband met artikel 69 van de Vw, verzet zich ertegen dat door het instellen van beroep tegen het besluit op een herhaalde aanvraag wordt bereikt dat de rechter de zaak beoordeelt, als ware het beroep gericht tegen het eerdere besluit.

Daarbij geldt dat de wet voor de rechtspraak, anders dan voor het bestuur, niet voorziet in discretie, noch anderszins in uitzonderingen op de regel dat de weg naar de rechter slechts eenmaal gedurende een beperkte periode open staat. Voor de rechter geldt derhalve het beperkte toetsingskader van artikel 4:6 Awb: het beroep kan slechts leiden tot de beoordeling of zich na de eerdere in rechte onaantastbare afwijzing nieuw gebleken feiten of veranderde omstandigheden hebben voorgedaan, die tot heroverweging van de bestreden uitspraak nopen.

Zie:

- AbRS, 4 april 2003, 200206882/1 (AB 2003, 315 en JV 2003/219)

Derhalve dient de rechter zelfstandig direct te treden in de vraag of aan de (herhaalde) aanvraag nieuw gebleken feiten of veranderde omstandigheden (nova) ten grondslag zijn gelegd. Daaronder moeten worden begrepen feiten of omstandigheden die zijn voorgevallen na het nemen van het eerdere besluit of die niet vóór het nemen van dat besluit konden en derhalve, gelet op artikel 31, eerste lid, van de Vw, behoorden te worden aangevoerd. Is hietaan voldaan, dan is niettemin geen sprake van nieuw gebleken feiten of veranderde omstandigheden die een hernieuwde rechterlijke beoordeling rechtvaardigen, indien op voorhand is uitgesloten dat hetgeen alsnog is aangevoerd of overgelegd kan afdoen aan het eerdere besluit en de overwegingen waarop dat rust.

Zie:

- AbRS, 24 maart 2006, 200509709/1, r.o. 2.2. (JV 2006/201)

- 4.4 De voorzieningenrechter heeft miskend dat de schriftelijke verklaring van het consulaat-generaal van de Islamitische Republiek van Afghanistan in Den Haag van 24 juli 2007, welk document bij de aanvraag van 24 augustus 2007 als novum naar voren is gebracht, is opgesteld op verzoek van de vreemdeling. Blijkens het rapport van nader gehoor inzake opvolgende aanvraag van 29 augustus 2007 heeft appellant, nadat zijn aanvraag voor de tweede maal was afgewezen, twee en een halve maand tevoren aan het consulaat-generaal van Afghanistan verzocht om het onderhavige document op te stellen. Niet valt in te zien waarom hij dat niet in (de besluitvormingsfase van) de eerdere asielprocedure had kunnen doen. Met de overweging dat het document dateert van na de uitspraak van 11 juli 2007 en dat het derhalve tijdig is ingebracht heeft de voorzieningenrechter dit miskend.

Zie:

- AbRS 22 februari 2007, 200606275/1 (productie 2)

- 4.5 Voorts heeft de voorzieningenrechter miskend dat ingevolge artikel 4:6, eerste lid, Awb, gelezen in verbinding met artikel 31, eerste lid, Vw 2000 het aan appellant is om aannemelijk te maken dat hetgeen aan de herhaalde aanvraag ten grondslag is gelegd een nieuw gebleken feit of veranderde omstandigheid is. In het besluit van 30 augustus 2007 is aangegeven om welke reden de inhoud van het overgelegde document niet kan afdoen aan de uitgebreid gemotiveerde conclusie in de beschikking van 27 februari 2003 dat artikel 1(F) Vluchtelingenverdrag van toepassing is. Daarbij is er onder meer op gewezen dat mensenrechtenschendingen die plaats hebben gehad tijdens het communistisch regime in Afghanistan niet systematisch geregistreerd of structureel gearhiveerd zijn. Met de overweging dat het op de weg van de Staatssecretaris had gelegen zich tot de Afghaanse autoriteiten in Nederland te wenden voor het verkrijgen van nadere informatie omtrent de vraag of zij inderdaad, zoals verweerder stelt, niet bereid waren het onderliggende onderzoeksdossier aan verweerder te overleggen en, indien een onderzoeksdossier zou worden overgelegd, vervolgens te onderzoeken op welke onderzoeksgegevens de verklaring van het consulaat is gebaseerd miskent de voorzieningenrechter dat het niet aan de Staatssecretaris is om in het kader van de herhaalde asielaanvraag dergelijk onderzoek te doen, doch dat het aan verweerder was om zijn stellingen dienaangaande te onderbouwen. Verweerder is hiertoe, onder meer tijdens het nader gehoor inzake opvolgende aanvraag van 24 augustus 2007 alsmede tijdens het gehoor inzake nieuwe feiten en omstandigheden van 24 augustus 2007, voldoende in de gelegenheid gesteld.

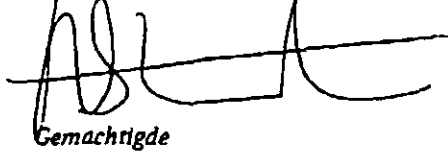
Zie:

- AbRS, 11 februari 2003, 200206963/1 en 200206964/1, (productie 3)
- AbRS, 6 juni 2003, 200302837/1, (productie 4)
- AbRS, 21 november 2003, 200306657/1, (productie 5)

5 Conclusie

De Staatssecretaris concludeert tot gegrondverklaring van het hoger beroep, vernietiging van de bestreden uitspraak en ongegrondverklaring van het door verweerder tegen het besluit van 30 augustus 2007 ingestelde beroep.

Zwolle, 28 september 2007

Gemachtigde

Mr. A.H. Straatman, senior procesvertegenwoordiger

Ministerie van Justitie
Immigratie- en Naturalisatiedienst
Proces Procesvertegenwoordiging
Vestiging Zwolle
Postbus 40052
8004 DB Zwolle
telefoon 038 888 6892
telefax 038 460 1500